

Imigracja kobiet: rola i miejsca imigrantek w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie imigracji kobiet: roli i miejsca imigrantek w Unii Europejskiej (2006/2010(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję MOP dotyczącą pracowników migrujących (1949), Konwencję MOP dotyczącą migracji w niewłaściwych warunkach oraz popierania równości szans i traktowania pracowników migrujących (1975) oraz międzynarodową Konwencją o ochronie praw wszystkich pracowników - migrantów i członków ich rodzin (1990);
- uwzględniając Protokół w sprawie zapobiegania, zniesienia i karania handlu ludźmi, szczególnie kobietami i dziećmi (2000) oraz Protokół przeciw przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną (2000), które uzupełniają Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciw międzynarodowej przestępczości zorganizowanej,
- uwzględniając Konwencję dotyczącą statusu uchodźców (1951) oraz dołączony do niej Protokół dotyczący statusu uchodźców (1967),
- uwzględniając raport Funduszu Ludnościowego ONZ (UNFPA) „Sytuacja Ludności Świata 2006. Droga ku nadziei: Kobiety a migracja międzynarodowa”,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami¹,
- uwzględniając art.13 Traktatu WE dotyczący zwalczania dyskryminacji,
- uwzględniając art. 63 Traktatu WE przyznający Wspólnocie uprawnienia w dziedzinie imigracji i azylu,
- uwzględniając wnioski Prezydencji Rady Europejskiej z Tampere w dniach 15-16 października 1999 r., Laeken w dniach 14-15 grudnia 2001 r., Sewilli w dniach 21-22 czerwca 2002 r. i Salonik w dniach 19-20 czerwca 2003 r., które podkreśliły znaczenie rozwoju współpracy i wymiany informacji w kontekście utworzonej ostatnio grupy krajowych punktów kontaktowych związanych z integracją, mając w szczególności na względzie przyspieszenie koordynacji odnośnych obszarów polityki na szczeblu krajowym i UE,
- uwzględniając Zieloną Księgę Komisji w sprawie podejścia UE do zarządzania migracją ekonomiczną (COM(2004)0811),
- uwzględniając Zieloną Księgę Komisji w sprawie przyszłości europejskiej sieci migracji (COM(2005)0606),

¹ Dz.U. L 261 z 6.8.2004, str. 19.

- uwzględniając Komunikat Komisji w sprawie imigracji, integracji i zatrudnienia (COM(2003)0336),
- uwzględniając Komunikat Komisji ustanawiający program ramowy „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” na lata 2007-2013; uwzględniając zmienione wnioski dotyczące decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające Fundusz na rzecz Uchodźców na lata 2008-2013, Fundusz Granic Zewnętrznych na lata 2007-2013, Fundusz na rzecz Powrotu na lata 2008-2013 jako część programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” oraz wniosek dotyczący decyzji Rady ustanawiającej Fundusz na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich na lata 2007-2013 jako część programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” (COM(2005)0123),
- uwzględniając Komunikat Komisji zatytułowany „Migracja i rozwój: konkretne kierunki działania (COM(2005)0390),
- uwzględniając Komunikat Komisji w sprawie wspólnej agendy na rzecz integracji. Ramy integracji obywateli państw trzecich w Unii Europejskiej (COM(2005)0389),
- uwzględniając Komunikat Komisji w sprawie planu polityki w dziedzinie legalnej migracji (COM(2005)0669),
- uwzględniając Komunikat Komisji w sprawie działań priorytetowych stanowiących odpowiedź na wyzwania związane z migracją: pierwsze działania podjęte w następstwie szczytu w Hampton Court (COM(2005)0621),
- uwzględniając Komunikat Komisji w sprawie programu tematycznego dotyczącego współpracy z państwami trzecimi w zakresie migracji i azylu (COM(2006)0026),
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne¹,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 ustanawiającą minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl²,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin³,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącą statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi⁴,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony⁵,

¹ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, str. 22.

² Dz.U. L 31 z 6.2.2003, str. 18.

³ Dz.U. L 251 z 3.10.2003, str. 12.

⁴ Dz.U. L 16 z 23.1.2004, str. 44.

⁵ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, str. 12.

- uwzględniając projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej (COM(2005)0375),
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu z dnia 13 października 2005 r. w sprawie integracji imigrantów w Europie za pośrednictwem systemu oświaty i nauczania wielojęzycznego¹,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu z dnia 9 czerwca 2005 r. sprawie powiązań między migracją legalną a nielegalną oraz integracji osób migrujących²,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2004 r. dotyczącą komunikatu Komisji w sprawie imigracji, integracji i zatrudnienia³,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 9 marca 2004 r. o sytuacji kobiet z grup mniejszościowych w Unii Europejskiej⁴,
 - uwzględniając program haski przyjęty przez Radę Europejską w dniu 4 listopada 2004 r., który ustala cele do zrealizowania w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości na lata 2005-2010,
 - uwzględniając nieformalne posiedzenie ministerialne w Groningen w dniu 9 listopada 2004 r., na którym po raz pierwszy spotkali się ministrowie odpowiedzialni za politykę integracji,
 - uwzględniając podstawowe wspólne zasady w sprawie integracji przyjęte przez Radę Unii Europejskiej w dniu 19 listopada 2004 r., będące spójnym zbiorem zaleceń, które powinny stanowić podwaliny dla polityki integracyjnej UE,
 - uwzględniając Europejską konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (ECHR) oraz Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 18, 20, 21 oraz 22,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0307/2006),
- A. mając na uwadze, że liczba imigrantek w UE stale rośnie stanowiąc około 54% całkowitej liczby imigrantów oraz obejmując coraz więcej kategorii (migracja zarobkowa, imigracja z powodu klęsk żywiołowych, łączenie rodzin, uchodźcy polityczni lub uciekający przed konfliktami zbrojnymi, nielegalna imigracja, azyl),
- B. mając na uwadze, że nie istnieje właściwie zorganizowana i skoordynowana europejska polityka imigracyjna oraz że niezbędne jest, aby Unia i jej państwa członkowskie opracowały politykę w zakresie regulowania imigracji we współpracy z krajami trzecimi,
- C. mając na uwadze, że imigrantki z zasady mają poważne problemy integracyjne, przede wszystkim w kontekście utrudnionego dostępu do rynku pracy, niskiego poziomu zatrudnienia oraz wysokiego poziomu bezrobocia, zatrudnienia tymczasowego lub na

¹ Dz.U. C 233 E 28.9.2006, str. 121.

² Dz.U. C 124 E 25.5.2006, str. 535.

³ Dz.U. C 92 E z 16.4.2004, str. 390.

⁴ Dz.U. C 102 E z 28.4.2004, str. 497.

niskopłatnych posadach, często bez ochrony socjalnej i ekonomicznej, lub w szarej strefie, pracy na czarno, ograniczonej znajomości języka, małego udziału w szkolnictwie podstawowym, a przede wszystkim w szkolnictwie wyższym oraz w życiu społecznym, politycznym, kulturalnym i w związkach zawodowych kraju przyjmującego, a także w kontekście ubóstwa i wyłączenia społecznego; mając jednakże na uwadze, że znaczna liczba młodych kobiet będących absolwentkami szkół wyższych w swoich krajach przybywa do pracy w państwach UE na posadach niewymagających wysokich kwalifikacji, np. jako pomoc domowa ze względu na wysokie bezrobocie wśród kobiet w ich krajach pochodzenia oraz niskie zarobki za wykonywanie zawodów wymagających tak wysokich umiejętności i kwalifikacji;

- D. mając na uwadze, że imigrantki często padają ofiarami poważnej dyskryminacji, jako osoby zależne od statusu prawnego swoich mężów, jak to zostało przedstawione w dyrektywie 2003/86/WE (brak autonomicznego statusu, ograniczony dostęp do rynku pracy, niepewny status pobytu w przypadku owdowienia, rozwodu itp.) oraz z powodu mentalności, negatywnych stereotypów i powszechnie występujących zachowań przeniesionych z kraju pochodzenia, które występują również w społeczeństwie państwa przyjmującego; zauważa ponadto, że w niektórych wspólnotach imigrantów występują również naglące problemy, takie jak marginalizacja, przymusowe małżeństwa, okaleczanie narządów płciowych kobiet oraz tzw. „zabójstwa honorowe”;
- E. podkreślając fakt, że od integracji imigrantek w społeczeństwie bardzo często uzależniona jest integracja członków drugiego i trzeciego pokolenia obywateli wywodzących się z imigracji,
- F. mając na uwadze, że imigrantki są w większym stopniu narażone na nadużycia, zarówno psychiczne, jak i fizyczne, z powodu finansowej i prawnej zależności, lub dlatego, że imigrantki nie posiadające statusu prawnego są bardziej narażone na nadużycia i wykorzystywanie seksualne w miejscu pracy oraz na działania handlarzy ludźmi; mając na uwadze, że nielegalne imigrantki są szczególnie narażone na ryzyko odmowy przysługujących im praw podstawowych ze względu na nieposiadanie przez nie statusu prawnego na terytorium państwa, w którym mieszkają, oraz że z tych powodów są one częściej ofiarami dyskryminacji i przemocy,
- G. mając na uwadze, że integracja jest procesem dwukierunkowym, który wymaga zarówno gotowości imigrantek do przyjęcia odpowiedzialności za integrację ze społeczeństwem państwa przyjmującego, jak i gotowości obywateli UE do zaakceptowania obecności imigrantek i umożliwienia im integracji; mając na uwadze, że należy zatem opracować i wdrożyć na wszystkich właściwych szczeblach zintegrowane działania mające na celu wpływanie na wzorce zachowań zarówno imigrantek, jak i społeczeństw państw przyjmujących, a także uruchomić środki po obu stronach; ten dwukierunkowy proces wymaga zaangażowania obu stron, opartego na prawach i obowiązkach dla społeczeństwa państwa przyjmującego i imigrantek,
- H. mając na uwadze, że zgodnie z najnowszymi raportami oceniającymi politykę krajową w zakresie integracji imigrantów wydaje się, że zagadnienie płci nie było systematycznie brane pod uwagę, ani przy harmonizowaniu polityk, ani przy gromadzeniu danych,
- I. mając na uwadze, że pogwałcenie praw człowieka w stosunku do imigrantek, w tym dziewczynek, w formie tzw. „zabójstw honorowych”, przymusowych małżeństw, okaleczania narządów płciowych kobiet lub innych naruszeń nie mogą być

usprawiedliwione żadnymi względami kulturowymi lub religijnymi i pod żadnym warunkiem nie powinny być tolerowane,

- J. mając na uwadze, że nowe Ramy Finansowe na lata 2007-2013 przewidują nie tylko wzmocnienie istniejących programów i funduszy na rzecz integracji imigrantów, lecz również nowe inicjatywy, takie jak program ramowy „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” (obejmujący Fundusz na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich, Fundusz Granic Zewnętrznych oraz Fundusz na rzecz Uchodźców), który musi uwzględnić zagadnienie płci oraz najlepszą możliwą integrację imigrantek,
- K. mając na uwadze, że stwierdzono liczne powiązania pomiędzy handlem kobietami a migracją ekonomiczną,
1. uważa, że w ramach polityki rozwoju i spójności społecznej UE powinna zostać wdrożona skuteczna polityka przyjmowania i integracji imigrantów, w szczególności imigrantek, które obecnie stanowią większość osób migrujących do UE z coraz większej ilości powodów (migracja ekonomiczna, uchodźstwo, azyl, łączenie rodzin); z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji opublikowania wytycznych dla „wspólnego programu ramowego w zakresie integracji obywateli państw trzecich w Unii Europejskiej”, podkreślając, że wszelkie środki powinny uwzględniać szczególny charakter problematyki płci oraz sytuację kobiet;
 2. zdaje sobie sprawę z trudności napotykanych przez nowo przybyłych emigrantów, w szczególności kobiety, które stanowią najbardziej wrażliwą kategorię, ponieważ są przedmiotem podwójnej dyskryminacji ze względu na pochodzenie etniczne oraz na płeć; wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia struktur i opieki socjalnej, które pozwalają imigrantom na sprawną adaptację oraz dostarczają im informacji na temat ich praw i obowiązków, zgodnie z zasadami i przepisami państw członkowskich;
 3. zwraca się do państw członkowskich o promowanie - także na szczeblu regionalnym i lokalnym - kampanii informacyjnych skierowanych do kobiet migrujących, w celu unikania i zapobiegania zawieraniu wymuszanych i aranżowanych małżeństw, okaleczeniom narządów płciowych kobiet i innym formom przymusu psychologicznego lub fizycznego. uważa, że komunikaty wykorzystywane w tego rodzaju kampaniach powinny być proste, ogólnie zrozumiałe i wielojęzyczne;
 4. wzywa państwa członkowskie oraz Komisję do zapewnienia finansowania programów przeznaczonych specjalnie dla kobiet, dostarczających informacji dotyczących warunków wstępnych dla imigrantów pragnących przybyć do UE i osiedlić się w niej; wzywa również do wzmocnienia struktur konsularnych i dyplomatycznych w celu zaspokojenia potrzeb imigracji w bardziej skuteczny sposób;
 5. wzywa organizacje imigrantów, aby zachęcały zwłaszcza należące do nich kobiety, ale także ich rodziny, do aktywnego działania na rzecz integracji oraz wykorzystywania możliwości integracji oferowanych przez państwo przyjmujące, tak aby wspierać wysiłki państw przyjmujących służące integracji;
 6. podkreśla, że dyrektywa 2003/86/WE nie została jeszcze w zadowalający sposób wdrożona we wszystkich państwach członkowskich, dzięki czemu istnieją znaczne możliwości dyskryminacyjnego traktowania imigrantek

7. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia imigrantkom w oparciu o prawo krajowe i konwencje międzynarodowe, bez względu na to, czy przebywają one na ich terenie legalnie, czy też nie, poszanowania ich praw podstawowych, w szczególności ochrony przed zniewoleniem i przemocą, dostępu do opieki zdrowotnej w nagłych przypadkach, pomocy prawnej, oświaty dla dzieci oraz pracowników migracyjnych, równego traktowania w zakresie warunków pracy, prawa wstępowania do związków zawodowych (Konwencja Narodów Zjednoczonych o ochronie praw wszystkich pracowników - migrantów i członków ich rodzin – 1990);
8. wzywa państwa członkowskie, by zgodnie z prawem krajowym i konwencjami międzynarodowymi (Konwencją Narodów Zjednoczonych o ochronie praw wszystkich pracowników - migrantów i członków ich rodzin – 1990) zapewniły dostęp do edukacji dzieciom nielegalnych imigrantek;
9. wzywa państwa członkowskie, aby w drodze umów dwustronnych dotyczących zatrudnienia, związanych z przyjęciem obywateli krajów trzecich lub za pomocą innych metod zagwarantowały emigrantkom bezpieczny status prawny i w zakresie zatrudnienia w krajach przyjmujących oraz chroniły przed dyskryminacją z powodu płci lub pochodzenia, zgodnie z dorobkiem prawnym Wspólnoty;
10. wzywa państwa członkowskie do podjęcia skutecznych działań na rzecz zwalczania wszelkich form przemocy w stosunku do imigrantek, poprzez zapewnienie ofiarom przemocy odpowiedniej pomocy medycznej, prawnej i socjalnej, wdrażanie programów rehabilitacji społecznej dla poszkodowanych, zapewnienie ofiarom prostytucji dostępu do schronisk dla kobiet, uwzględniając w sposób należyty potrzeby poszkodowanych w zakresie bezpieczeństwa i ochrony, jak również poprzez dostarczanie imigrantkom informacji prewencyjnych dotyczących praw przysługujących im w kraju przyjmującym;
11. wzywa państwa członkowskie, aby zgodnie z dyrektywą 2004/81/WE podczas rozpatrywania wniosków o przyznanie autonomicznego statusu prawnego uwzględniane były w sposób należyty okoliczności, w jakich znalazły się imigrantki będące ofiarami przemocy, w szczególności zaś przemocy fizycznej i psychicznej, z uwzględnieniem utrzymującej się praktyki przymusowych lub zaaranżowanych małżeństw oraz do zapewnienia wszelkich środków administracyjnych w celu ich ochrony, w tym skutecznego dostępu do mechanizmów pomocy i ochrony; wzywa państwa członkowskie do uproszczenia procedur udzielania zezwolenia na pobyt tymczasowy lub stały ofiarom prostytucji w oparciu o postanowienia wyżej wymienionego protokołu w sprawie zapobiegania, zniesienia i karania handlu ludźmi, szczególnie kobietami i dziećmi oraz do przyjęcia środków umożliwiających zatwierdzenie specjalnych zezwoleń na pobyt w wyjątkowych okolicznościach w celu umożliwienia poszkodowanym, nieposiadającym statusu prawnego, uniknięcia przemocy;
12. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia negocjowania i zawierania porozumień dwustronnych w poszanowaniu Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej i Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, w szczególności w odniesieniu do statusu osób w przypadku zawarcia związku małżeńskiego, rozwodu, sprawowania opieki nad dzieckiem, separacji lub poligamii;
13. wzywa Radę, Komisję oraz państwa członkowskie, w związku z faktem, że gwałtowny rozwój przemysłu rozrywkowego oraz usług seksualnych prowadzi do powstania dodatkowych kanałów migracji dla imigrantek, do wzmocnienia ram prawnych

gwarantujących imigrantkom prawo do posiadania własnego paszportu oraz zezwolenia na pobyt, a także umożliwiających pociągnięcie do odpowiedzialności karnej osoby, która dopuści się odebrania tych dokumentów; zgodnie z decyzją Rady 2006/619/WE z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych¹;

14. wzywa państwa członkowskie do włączenia do krajowych planów działania na rzecz zatrudnienia i integracji społecznej środków wspierających udział imigrantek w rynku pracy, zwalczanie nielegalnej pracy, poszanowanie ich praw socjalnych (równa płaca, ubezpieczenie społeczne, prawo do rent i emerytur itp.), wspieranie przedsiębiorczości, zapewnienie ochrony starszych imigrantek przed ubóstwem i wyłączeniem społecznym oraz wspieranie roli partnerów społecznych i związków zawodowych w procesie społecznej i ekonomicznej integracji tych kobiet;
15. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia imigrantkom odpowiedniej i niezbędnej edukacji w formie lekcji języka i informacji dotyczących podstawowych praw człowieka, praw politycznych i socjalnych oraz zasad demokracji w kraju przyjmującym, które ułatwią im harmonijną integrację społeczną w kraju przyjmującym oraz ochronią przed dyskryminacją w rodzinie lub w społeczeństwie;
16. podkreśla zwłaszcza wagę bezwarunkowego, a nawet priorytetowego dostępu imigrantek do edukacji i szkoleń językowych, które są niezbędnymi warunkami wstępnymi ich prawdziwej integracji w społeczeństwie i w środowisku zawodowym; zachęca państwa członkowskie do wprowadzenia obowiązkowych szkoleń językowych dla kobiet i dziewcząt ze środowisk imigracyjnych, jako sposób ułatwienia ich integracji oraz do ich ochrony przed dyskryminacją w rodzinie i społeczeństwie;
17. wzywa państwa członkowskie do wspierania dostępu młodych imigrantek do oświaty i szkoleń w państwach przyjmujących oraz do wspierania ich udziału w zintegrowanym programie działania w zakresie uczenia się przez całe życie na lata 2007-2013, który obejmuje programy Erasmus, Leonardo da Vinci, Comenius i Grundtvig, oraz w programach Sokrates, Kultura 2007-2013 oraz Młodzież w działaniu na okres 2007-2013; za szczególnie ważne uważa uznanie kwalifikacji zawodowych i umiejętności kobiet (w szczególności dyplomów naukowych) i zagwarantowanie dostępu do nauki języka, co umożliwi im pełniejszą integrację;
18. wzywa państwa członkowskie do wspierania dostępu imigrantek do zatrudnienia oraz zapewnienia im odpowiednich szkoleń zawodowych poprzez przyjęcie pozytywnych środków w celu zwalczania podwójnej dyskryminacji, na jaką napotyka imigrantki na rynku pracy oraz poprzez stworzenie warunków sprzyjających im w dostępie do rynku pracy i w znalezieniu odpowiedniej równowagi między życiem zawodowym i prywatnym, ustanawiając w szczególności udogodnienia w zakresie opieki nad dziećmi;
19. wzywa państwa członkowskie do okazania szczególnej uwagi przy zachęcaniu imigrantek do uczestnictwa w życiu społecznym i politycznym, zgodnie z krajowym prawodawstwem oraz związanymi z nim możliwościami;
20. zwraca uwagę, że uniemożliwianie przez rodziców dziewczynkom-imigrantkom

¹ Dz.U. L 262 z 22.9.2006, str. 51.

uczestnictwa w zajęciach sportowych, pływackich i szkolnych nie może być tolerowane i usprawiedliwane względami kulturowymi lub religijnymi; wzywa szkoły i władze do objęcia edukacją szkolną dziewczynek-imigrantek, a także do wprowadzenia obowiązku szkolnego zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi;

21. podkreśla, że władze krajowe lokalne i regionalne są zobowiązane do odgrywania coraz większej roli w procesie integracji imigrantek poprzez politykę proaktywną oraz prowadzenie intensywniejszego otwartego dialogu w celu porozumiewania się oraz współpracowania ze społecznościami i sieciami imigranckimi oraz wzywa państwa członkowskie i UE do wsparcia tych wysiłków zarówno finansowo, jak i za pomocą wymiany informacji, w szczególności w celu walki z problemami takimi jak mieszkanie, tworzenie gett, przestępczość, dostęp do usług publicznych i opieki socjalnej, do służby zdrowia, opieki nad dziećmi itp.; podkreśla również rolę zorganizowanych społeczności imigrantów oraz organizacji pozarządowych, które służą radą, informacjami i wsparciem dla imigrantek;
22. wzywa Radę, Komisję oraz państwa członkowskie do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu ochrony praw imigrantek, w tym dziewczynek, a także walki z dyskryminacją, na którą są narażone w swojej społeczności pochodzenia, poprzez odrzucenie wszelkich form relatywizmu kulturowego i religijnego, który mógłby naruszać podstawowe prawa kobiet;
23. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia i wprowadzenia w życie konkretnych przepisów prawnych dotyczących okaleczania narządów płciowych kobiet, lub do przyjęcia takich przepisów ustawowych i ścigania sądowego tych osób, które dokonują okaleczenia narządów płciowych kobiet; a także do wprowadzenia obowiązkowego rejestrowania przez służbę zdrowia wszystkich przypadków okaleczania narządów płciowych kobiet, wraz z rejestrowaniem przypadków, które rzeczywiście miały miejsce, jak i przypadków, w których istnieje podejrzenie, że może nastąpić okaleczenie narządów płciowych kobiet;
24. wzywa państwa członkowskie, aby wystąpiły przeciwko opartej na tradycji przemocy wobec kobiet, aby potępiły prowokowane przez rodziny naruszenia praw człowieka przysługujących imigrantkom, w tym dziewczynkom, a także, aby sprawdziły, które przepisy prawa mają zastosowanie w celu pociągnięcia do odpowiedzialności członków rodziny, szczególnie w przypadku tzw. „zabójstw honorowych”;
25. wzywa Komisję, państwa członkowskie i kraje pochodzenia do systematycznego i odpowiedzialnego informowania o polityce imigracyjnej UE i stojących przed nią wyzwaniach, szansach i obowiązkach imigrantów w krajach przyjmujących, zarówno kobiet jak i mężczyzn, tak aby zapobiec negatywnemu wpływowi nielegalnej migracji, marginalizacji oraz wyzyskowi imigrantek oraz ich wykorzystywaniu ekonomicznemu i seksualnemu w krajach przyjmujących;
26. wzywa Komisję, w kontekście proponowanego rozporządzenia w sprawie statystyk wspólnotowych w dziedzinie migracji i ochrony międzynarodowej, do zamieszczenia wiarygodnych wskaźników oraz porównywalnych danych dotyczących imigrantek, tak aby dokładnie przedstawić ich sytuację oraz napotykaną problemy;
27. wzywa Komisję do dokonania jakościowej i ilościowej oceny harmonizacji polityk oraz środków wdrożonych z myślą o imigrantkach za pomocą istniejących instrumentów finansowych i programów (Europejski Fundusz Społeczny, Europejski Fundusz Rozwoju

Regionalnego, Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców, inicjatywa EQUAL, program Daphne ukierunkowany na zwalczanie przemocy przeciwko dzieciom, młodzieży i kobietom, europejskie programy z zakresy edukacji, zatrudnienia, zwalczania wyłączenia społecznego i dyskryminacji);

28. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji, w ramach obecnego programu ramowego na rzecz integracji obywateli państw trzecich w UE, dotyczącą opublikowania wytycznych w sprawie polityk integracyjnych, które powinny być realizowane przez państwa członkowskie, i zwraca uwagę, że określa ona wyraźnie, iż działania, jakie zostaną podjęte, powinny uwzględniać poszczególne czynniki odnoszące się do płci, sytuacji kobiet, młodych ludzi oraz dzieci imigrantów;
29. wzywa Komisję, aby gromadziła dane uwzględniające płeć dotyczące imigracji do UE oraz aby dopilnowała przeprowadzenia analizy tych danych przez Europejski Instytut Równości Płci w celu dalszego naświetlenia konkretnych potrzeb i problemów imigrantek oraz najbardziej odpowiednich metod zintegrowania ich ze społecznościami krajów przyjmujących;
30. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że jednym z głównych szczególnych celów Europejskiego Funduszu na rzecz Integracji jest zobligowanie podmiotów świadczących usługi w państwach członkowskich do lepszego wychodzenia naprzeciw potrzebom różnych grup obywateli państw trzecich, włącznie z kobietami i dziećmi; w tych ramach działania zwraca się o zapewnienie imigrantkom bezpłatnego doradztwa dotyczącego praw kobiet, zdrowia, praw seksualnych i reprodukcyjnych, zatrudnienia i innych pokrewnych zagadnień;
31. z zadowoleniem przyjmuje odniesienie do wspomnianych powyżej podstawowych wspólnych zasad w sprawie integracji przyjętych przez Radę Unii Europejskiej będące spójnym zbiorem zaleceń, które powinny stanowić podwaliny dla polityki integracyjnej Unii Europejskiej i wzywa prezydencję fińską, aby potraktowała te zasady w swoim programie prac w sposób priorytetowy;
32. z zadowoleniem przyjmuje decyzję uczynienia roku 2007 europejskim rokiem na rzecz równych szans dla wszystkich, a roku 2008 rokiem dialogu międzykulturowego, które mają służyć podniesieniu świadomości na temat dyskryminacji (pogwałcenia praw podstawowych) kobiet i dziewczynek oraz dostarczeniu społeczeństwu większej ilości informacji na temat sytuacji i roli imigrantek, ich kultury oraz aspiracji w państwach przyjmujących; zwraca uwagę, że powinien istnieć dwukierunkowy proces promowania informacji i udziału imigrantek w europejskich wydarzeniach społecznych;
33. potępia przymusowe małżeństwa i wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia w ustawodawstwie krajowym przepisów zmierzających do ścigania sądowego tych obywateli, którzy zamierzają zawrzeć przymusowe małżeństwo lub udzielają pomocy w jego zawarciu, także wtedy, gdy przymusowe małżeństwo zawierane jest poza terytorium państw członkowskich;
34. wzywa Radę i Komisję, w ramach wspólnej europejskiej polityki imigracyjnej i azylowej, żeby wśród powodów ubiegania się o prawo do azylu uwzględniła ryzyko bycia poddaną okaleczeniu narządów płciowych kobiet; zgodnie z międzynarodowymi wytycznymi wydanymi przez Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców, które potwierdzają, że międzynarodowa definicja uchodźcy obejmuje „prześladowania ze względu na płeć”;

35. wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły do wprowadzenia do kodeksu karnego skutecznych i odstrasżających kar za wszystkie akty przemocy wobec kobiet i dzieci, w szczególności za zawieranie przymusowych małżeństw, poligamię, tzw. „zabójstwa honorowe” i okaleczania narządów płciowych kobiet, oraz do przybliżenia tej tematyki policji i władzom sądowniczym;
36. zauważa z zaniepokojeniem, iż małżeństwa poligamiczne są w państwach członkowskich uznawane za legalne, mimo iż poligamia jest zabroniona; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia utrzymania nielegalnego statusu poligamii; nalega, by Komisja rozpatrzyła wprowadzenie zakazu małżeństw poligamicznych w swoim obecnym wniosku w sprawie ustanowienia przepisów obowiązujących w dziedzinie spraw małżeńskich;
37. wzywa państwa członkowskie do realizacji polityk zapewniających równość wszystkich ludzi, takich jak ta zawarta w Konwencji z 1951 r., dotyczącej statusu uchodźców, tak aby działania podjęte przeciwko nielegalnej migracji przez państwa członkowskie były całkowicie zgodne z zasadami niedyskryminacji;
38. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.